

oordeel als STRASSMANN en nam ook in aanmerking dat hier slechts sprake was van de voortzetting eener met toestemming der ouders aangevangen behandeling (*Münch. med. Wochenschr.*).

Drie jaren lang hebben deze doemwaardige ouders den arts van de ééne rechtbank naar de andere gesleurd! Het is werkelijk noodzakelijk, dat schadevergoedingeischen, waarvan chantage het doel is, met ernstige straf worden bedreigd.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

PLATVOETEN.

Op de vergadering van de Ned. Orthopaedische Vereeniging den 19den Nov. jl. (zie het verslag in dit *Tijdschrift* 1912, n°. 6) zeide ik in de discussie tegen den heer LAAN op de voetafdrukken van zijn patiënt, vóór de operatie genomen, wijzende, dat ik de voeten van mijn patiënte en die van den patiënt van LAAN niet vergelijkbaar achtte. Verder heb ik er niets aan toegevoegd. Ik meende: „sapiienti sat”. Doch daarin vergiste ik mij, want LAAN schrijft in het verslag van die vergadering ter verklaring mijner woorden, dat mijn patiënte zooveel ouder was. Natuurlijk is de ouderdom ook een factor van beteekenis, doch ik wist niet, dat men den leeftijd van een patiënt uit de afdrukken zijner voeten kan aflezen. Op de voetafdrukken van den patiënt van LAAN verbond een laterale strook de vóórste en achterste steunvlakken. Mijn bedoeling was, dat men bij zulke voetafdrukken niet spreken kan van zware platvoeten, hoogstens van pedes pronati en dat een mooi resultaat verkregen in zulk een geval door een operatie, geenszins de voortreffelijkheid van de gevolgde operatie-methode aantoont.

Amsterdam, 14 Februari 1912.

M. ALVARES CORREA.

AANBEVELING VAN GENEESMIDDELEN.

Aan dr. P. VAREKAMP te Zandvoort.

Toen ik het plan opvatte mijn gunstige ervaringen over malztropon mede te deelen, deed ik dit niet, dan na rijpe overweging van de gevaren, die mij door mogelijke reclamezucht van de fabrikanten van dit middel dreigden. Ik vond het evenwel te betreuren, dat de mogelijkheid tot het aanbevelen van geneesmiddelen door dergelijke overwegingen uitgesloten zou worden.

Waar wij overstroomd worden elke week, elken dag met aankondigingen van nieuwe middelen, waarvoor meestal op niet zeer sobere wijze reclame wordt gemaakt, moeten wij tenslotte op elkanders ervaringen over enkele dier middelen afgaan.

Dat deze over een lactagogen in de *kliniek* zouden kunnen worden opgedaan, ben ik met u niet eens; in vrouwenklinieken toch blijven de moeders veel te kort; eerder zou in een toevlucht voor ongehuwde moeders de proef genomen kunnen worden.

Ik hoop en verwacht intusschen, dat ik bij voortduring gunstige uitkomsten van het gebruik van malztropon bij mijn patiënten zal blijven waarnemen. Misschien was het aantal uwer proefnaemingen met lactagol te klein.

Laat ik tenslotte mededeelen, dat de redactie van dit *Tijdschrift* zoo vriendelijk was, op mijn verzoek, onder mijn mededeeling te plaatsen: „nadruk verboden”. Ten overvloede heb ik na het verschijnen van mijn artikeltje den fabrikant met klem op dit onderschrift opmerkzaam gemaakt en hem verboden deze mededeeling voor reclame te gebruiken.

Amsterdam, 14 Februari 1912.

J. GEWIN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De vaccinewet.

Bij de behandeling der Staatsbegrooting voor 1912 in de vergadering van 6 Februari ll. van de Eerste Kamer heeft de heer HOVY er over geklaagd, dat de wijziging in de wet op de besmettelijke ziekten, het z.g. vaccinewetje, nog steeds niet in werking is getreden. Hij deelde een geval mede van een kind, waaromtrent een geneesheer een verklaring had gegeven, dat het niet gevaccineerd mocht worden, en dat nu op last van den burgemeester van Amsterdam van de school verwijderd was, overeenkomstig art. 17 van genoemde wet. De minister van binnenlandsche zaken heeft in de vergadering van 7 Februari geantwoord, dat hij zelf het allermeest verlangt naar het in werking treden van dit wetje, maar dat de voorbereiding van den algemeenen maatregel van bestuur meer tijd heeft gekost, dan hij gewenscht had. Thans is echter die algemeene maatregel van bestuur gereed en om advies bij den Raad van State en de minister verwacht, dat deze spoedig daarmede gereed zal zijn, zoodat binnenkort dat wetje in werking zal kunnen treden.

Traktementen van officieren van gezondheid.

Bij de behandeling in de afdelingen der Eerste Kamer van het wetsontwerp tot verbetering der traktementen en der bevordering der officieren van het leger is de opmerking gemaakt, dat de officieren van gezondheid bij deze nieuwe regeling geen verhooging van traktement krijgen. In zijn memorie van antwoord rekent de minister van oorlog uit, dat dit niet juist is, want dat het bedrag, hetwelk een officier van gezondheid volgens de nieuwe regeling in 25 jaren zal ontvangen f 6000.— hooger is dan hetgeen hij volgens de bestaande regeling in die 25 jaren zal hebben ontvangen. Voorts wijst de minister er nog met nadruk op, dat in *beide* regelingen aan den officier van gezondheid der 2de klasse, bij aanstelling een gratificatie van f 3000.— wordt toegekend. Het is derhalve hierdoor zeker, dat die gratificatie blijft gehandhaafd. Volgens het door den minister in zijn memorie van antwoord aan de Tweede Kamer medegedeelde (zie dit *Tijdschrift* 1911, II, bldz. 1909) was het onzeker of die gratificatie bleef bestaan of zou worden afgeschaft.